

C_2018311FI.01000202.xml

3.9.2018

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 311/2

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka F?városi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
24.4.2018 – KrakVet Marek Batko ss. K. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-276/18)

(2018/C 311/03)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

F?városi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: KrakVet Marek Batko ss. K.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) ([jäljempänä arvonlisäverodirektiivi]) tavoitteita ja erityisesti sen johdanto-osan 17 ja 62 perustelukappaleessa mainittuja jäsenvaltioiden välisten toimivaltakiistojen ja kaksinkertaisen verotuksen estämisen vaatimuksia ja neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010 (2) ja erityisesti sen johdanto-osan 5, 7 ja 8 perustelukappaletta ja 28–30 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion veroviranomaisen käytännölle, joka johtaa verovelvollisen kaksinkertaiseen verotukseen siksi, että siinä annetaan liiketoimelle uusi verotuksellinen luokitus, joka poikkeaa sekä toisen jäsenvaltion veroviranomaisen samasta liiketoimesta ja samoista tosiseikoista tekemästä oikeudellisesta tulkinnasta ja tämän tulkinnan perusteella antamasta sitovasta verotuksellisesta tulkintaratkaisusta että nämä tulkinnat vahvistavasta päätelmästä, johon mainittu viranomainen on verotarkastuksensa perusteella päättänyt?

2)

Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, ettei kyseinen käytäntö ole unionin oikeuden vastainen, voiko jäsenvaltion veroviranomainen arvonlisäverodirektiivin ja unionin oikeuden perusteella määrittää verovelvoitteen täysin yksipuolisesti ottamatta huomioon sitä, että toisen jäsenvaltion veroviranomainen on jo useaan kertaan, ensin verovelvollisen pyynnöstä ja myöhemmin verotarkastuksen jälkeen tekemissään verotuspäätöksissä, vahvistanut

verovelvollisen menetelleen lainmukaisesti, vai onko kyseisten jäsenvaltioiden veroviranomaisten toimittava yhteistyössä ja päästävä arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen noudattamiseksi ja kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi sopimukseen siitä, että verovelvollisen on maksettava arvonlisävero vain toisessa näistä valtioista?

3)

Jos toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, että kyseisen jäsenvaltion veroviranomainen voi yksipuolisesti muuttaa liiketoimen verotuksellista luokittelua, onko [arvonlisäverodirektiivin] säännöksiä tulkittava siten, että toisen jäsenvaltion veroviranomaisella on velvollisuus palauttaa verovelvolliselle verotarkastukseen päättäneeltä ajanjaksolta maksettu arvonlisävero, jonka tämä viranomainen on sitovassa verotuksellisessa tulkintaratkaisussaan vahvistanut, jotta varmistetaan kaksinkertaisen verotuksen estäminen ja arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatteen noudattaminen?

4)

Miten on tulkittava arvonlisäverodirektiivin 33 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen sisältyvää ilmaisua, jonka mukaan kuljetuksen suorittaa ”luovuttaja tai joku muu tämän puolesta”? Sisältyykö tähän ilmaisuun tapaus, jossa verovelvollinen myyjänä tarjoaa ostajalle mahdollisuuden tehdä verkkomyyntipaikassa kuljetussopimuksen sellaisen kuljetusliikkeen kanssa, jonka kanssa myyjä tekee yhteistyötä muiden kuin myyntiin liittyvien toimien toteuttamiseksi, jos ostaja voi vapaasti valita myös muun kuin hänelle ehdotetun kuljetusliikkeen ja jos kuljetussopimus tehdään ostajan ja kuljetusliikkeen välillä myyjän siihen osallistumatta?

Onko kyseisen säännöksen tulkinnan kannalta – erityisesti oikeusvarmuuden periaatteen huomioon ottaen – merkitystä sillä, että jäsenvaltioiden on vuoteen 2021 mennessä muutettava lainsäädäntöään, jolla kyseinen arvonlisäverodirektiivin säännös on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, säätämällä, että direktiivin 33 artiklan 1 kohtaa on sovellettava myös silloin, kun myyjä osallistuu välillisesti kuljetusliikkeen valintaan?

5)

Onko unionin oikeutta, erityisesti arvonlisäverodirektiiviä, tulkittava siten, että seuraavilla seikoilla on yhdessä tai erikseen merkitystä määritettäessä, onko tavaroiden toimitus-, lähetys- tai kuljetustoimintaa harjoittavien itsenäisten yritysten ja verovelvollisen välillä oikeussuhteita, joilla kierretään arvonlisäverodirektiivin 33 artiklaa ja syyllistytään oikeuden väärinkäyttöön pyrkimällä hyötymään siitä, että toisessa jäsenvaltiossa on pienempi arvonlisäverorasite:

5.1)

kuljetukset suoritettava kuljetusliike on etuyhteydessä verovelvolliseen ja tarjoaa sille muita, kuljetukseen liittymättömiä palveluja,

5.2)

asiakas voi vapaasti olla noudattamatta verovelvollisen ehdotusta antaa kuljetustoimeksianto kuljetusliikkeelle, jonka kanssa verovelvollisella on sopimussuhde, antaakseen sen jollekin toiselle kuljetusliikkeelle tai noutaakseen tavarat itse?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.

(2) Hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla 7.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010 (EUVL 2010, L 268, s. 1).